

SZUPPLIKÁCIÓS ISTENTISZTELET 2020.12.06. Bakonyszombathely

Kegyelem néktek és békesség, Istentől, a mi Atyánktól és az Úr, Jézus Krisztustól! Ámen.

A mai igehirdetés alapigéje **Jakab levelének 5.-ik fejezetéből, a 7.-ik versőtől származik:**

„Legyetek tehát türelemmel, testvéreim, az Úr eljöveteleig. Íme, a földművelő várja a föld drága gyümölcsét, és türelmesen várja, amíg az korai és késői esőt kap. Legyetek tehát ti is türelemmel, és erősítsétek meg a szíveteket, mert az Úr eljövetele közel van. Ne panaszkodjatok, testvéreim, egymásra, hogy el ne ítéltessetek! Íme, a bíró az ajtó előtt áll. Vegyetek példát, testvéreim, a szenvedésben és a türelemben a prófétákról, akik az Úr nevében szóltak. Íme, boldognak mondjuk azokat, akik tűrni tudtak a szenvedésekben. Jóbb állhatatosságáról hallottatok, és láttátok, hogyan intézte sorsát az Úr; mert igen irgalmas és könyörületes az Úr.”

Kedves gyülekezet, szeretett testvéreim! **Ádvent második vasárnapja van.** Az ádventi időszak a várakozásról, az eljövetelelől szól. Nem véletlen, hogy az évnek ebben a szakaszában van ádvent. Az évnek ez a leghidegebb, legsötétebb időszaka. Természetes, hogy ilyenkor megnövekszik bennünk a vágy a fényre, a melegre, az ünnepre. Különösen is igaz ez az idei évre, hiszen a hidegen és sötétben túl sokkal rosszabbak is vannak: a vilájárvány, a vírus. Szinte kézzel tapintható a levegőben a várakozás. Annyira várjuk, hogy vége legyen a bezártságnak, vége legyen a szenvedésnek, vége legyen a bizonytalanságnak. Sajnos a jelek szerint karácsonyra még nem lesz vége.

Az emberben ilyenkor felmerül a kérdés, hogy: „miért?” „meddig?” Mikor jön már az Úr? Mikor jön már a szabadítás? Mikor lesz már vége a szenvedésnek, várakozásnak és mikor kezdődik el az ünnep? Sajnos ezekre a kérdésekre nem tudjuk a választ. És bárhogya is próbáljuk, nem fogjuk tudni kideríteni őket. Ezekre a kérdésekre egyedül Isten tudja a választ. Ugyanakkor az ige mást mond: Azt mondja, hogy ezeket a kérdéseket ne tegyük föl. Úgysem tudunk rájuk válaszolni. Helyette várjunk türelemmel és bizalommal az Úrra. Ő majd meg fog érkezni. Ő majd meg fog bennünket szabadítani.

Első hallásra vért lázító ez a válasz. „Hogy ne kérdezzünk semmit, csak várjunk türelemmel? Ki képes arra? Milyen válasz ez a szenvedésre? A betegségre? A nyomorra?” Ugyanakkor Isten nem hagy minket a bizonytalanságban. Isten maga eljött hozzánk. Vállalt minden szenvedést, minden betegséget, még a halált is. Mindent, amiben nekünk részünk van, azt Ő is elszenvedi. Isten nem kívülről szemléli a mi szenvedésünket, valahonnan a magasból. Hanem belülről, egészen közlőrl. Velünk együtt szenved. Osztózik velünk mindenben. Nem azért mert muszáj neki, hanem önként, szeretetből. Mert így szeret bennünket. Úgy szeret bennünket, hogy minden betegségünket, minden fájdalmunkat ő hordozza, saját testében. Ez nem válaszolja meg azt a kérdést, hogy miért van szenvedés. Arra sem ad választ, hogy meddig tart még a betegség. Helyette sokkal többet ad: a tudatot, hogy nem vagyunk egyedül. Isten minden percben, minden pillanatban velünk van és osztózik a sorsunkban, az életünkben. Mert szeret bennünket.

Sőt Isten maga ígérte meg nekünk, hogy a szenvedés és a betegség nem tart örökké. Az ádvent azt jelenti: „eljövetelel”. Egy nap vissza fog hozzánk térni Jézus, a mi Urunk. Azon napon véget fog érni minden gonoszság, minden betegség, minden szenvedés. Azon napon új életet kezdünk. Azon napon már nem fog bennünket a bűn elválasztani Istentől, hanem tökéletes harmóniában leszünk vele. Ezt várjuk minden ádventben. És egyszer el fog jönni. Akkor már nem lesz betegség. Ezért vagyunk képesek mi keresztények minden betegség, minden szenvedés ellenére bízni és remélni. Mert tudjuk, hogy Isten nem hagy el bennünket. Hanem egy napon eljön értünk, hogy örök életünk legyen. Ámen.

Szász Levente

IV. éves teológushallgató